

197. Jeesus sanoo: Olkaa Armollisia itsellenne kuin myös Muille

OLKAA ARMOLLISIA ITSELLENNE KUIN MYÖS MUILLE

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 28. Marraskuuta, 2015.

(Clare) Meidän suloisen Herra Jeesuksemme armo ja ystävällisyys on meidän kanssamme, Sydänasukkaat.

Ja minä haluan jakaa mitä tapahtui minulle tänä aamuna. Nousin ylös aikaisin rukoilemaan, enkä voinut uskoa sitä: yksi asia toisensa jälkeen, jatkuvasti veti minun huomiotani pois Herrasta. Tarkoitan, me olimme puhumassa tyynestä, hiljaisesta ajasta aamulla ennen päivänvaloa! Ja tässä minä olen, nousen ylös vain ollakseni Hänen kanssaan ja mieleni pomppii ympäriinsä yhdestä asiasta seuraavaan. Ja minä päädyin täysin hajanaiseksi tuokion lopulla, luulisin että noin kaksi tuntia meni siinä.

En ole koskaan nähnyt aivan sellaista ja tietenkin tunsin syyllisyyttä. Kuinka ihmeessä minä pystyin olemaan niin häilyväinen ja ailahtelevainen, tietäen, että Herra on siinä odottamassa minua? Ja jopa etsien vilkaisua Häneltä! Kun yritän mennä rukoilemaan, Hän yrittää tavoittaa minua ja täysin ottaa haltuun sydämeni ja mieleni – ja minä pompin ympäriinsä, kuin laatikosta pomppaava vieterinukke, yrittäen tehdä asioita, joita minulla ei ole mitään asiaa tehdä!

Siispä, viimein huomasin, että rukous on armo ja juuri nyt tarvitsen armoa, minä tarvitsen rukouksen armoa! Ja viimein, viimein asetuin alas. Jonkin aikaa, kun olin ylistänyt, Hän halusi puhua minulle. Minä kamppailin yhä pysyäkseni ylistyksessä – se ei ollut helppoa. Ja minä puhun ajasta noin kolme tuntia myöhemmin...

Siispä sanoin Hänelle, ”Oi Herra, mikä päivä, mikä aamu. Hulluna keskeytyksiä. Näin on ollut klo 6:30:stä alkaen. Tuntuu niin pahalta, kun en ole voinut istua hiljaa! Sinä olet kutsunut minut tulemaan Sinun kanssasi Taivaaseen ja näyttää siltä, että kaikki mikä on voinut, on vienyt huomioni pois Sinusta. Ja MINÄ ANNOIN sen viedä! Kuinka minä pystyin olemaan niin pinnallinen ja sallia tämän?”

Jeesus aloitti... ”Minä haluan sinun katsovan tätä aamua, kuin esimerkkinä Minun Ihmisilleni. Kuinka ihmeellistä onkaan, kun sinä tottelet Minua välittömästi, kun Minä kutsun. Mutta on aikoja, kun olosuhteet ahdistelevat sinua ja ryöväävät sinulta vapautesi olla täysin tässä Minua varten.”

”Kävelenkö Minä pois pettyneenä kuin joku, jolle on tehty oharit? En. Se on ihmisten tapa. Mieluummin Minä odotan sinua, yritän auttaa pitämällä tuomitsemisen loitolla. Demonit ovat aivan liian valmiita pinoamaan tuomitsemisen päällesi, koska et tullut välittömästi.”

”Kyllä, on ihmeellistä, kun sinä voit tulla välittömästi, todella siunaus meille molemmille. Mutta kun et pysty, velvollisuuksien tai keskeytysten vuoksi, ennen kaikkea, ole kärsivällinen muiden kanssa, ole nöyrä ja ystävällinen niitä kohtaan, jotka näyttävät keskeyttävän sinut. Toiseksi, älä paheksu tätä keskeytystä; se mitä varmimmin on armeliaisuustesti.”

”Kolmanneksi, älä alistu tuomitsemisen ikeen alle. Minä näen sinun olosuhteesi, enkä ole tuomitsemassa sinua, millä olisi päinvastainen vaikutus... se saisi sinut vetäytymään vielä enemmän. Ei, Minä odotan kärsivällisesti ja autan missä voin. Minä näytän kasvoni sinulle pienissä katkelmissa, kun palaat rukoukseen, vain tullaksesi kutsutuksi uudelleen. Minä olen nopea vakuuttamaan sinulle, Minun Morsiameni ja kertomaan sinulle, että Minä en tule jättämään, ennen kuin me todella olemme saaneet kahdenkeskisen aikamme yhdessä, ellei tilanne yllätä sinua.”

”Niin monet teistä, Minun Rakkaimmat, ovat alttiita itseinholle ja tuomitsemiselle, kun te ette suorita täydellisesti, kun olette myöhässä, kun ajatuksenne harhailevat tai teidät on syösty raiteiltanne. Te olette julmia itseänne kohtaan. Rakkaat, se ei auta meitä lähentymään toisiamme, itse asiassa se keskittää huomionne uudelleen teidän oletettuun syyllisyyteenne. Silloin Minun täytyy löytää erilaisia tapoja vakuuttaa teille, kuinka paljon Minä rakastan teitä.”

(Clare) Ja se on se ihmeellinen osa tässä, kaverit - Hän jatkoi kauniiden Rhema-viestien antamista: ”Tule, sovittaudu Minun käsivarteni alle.” Ja muita kauniita asioita, jotka olivat vain ihania! Ja ajattelin itsekseni, ”Vau, Sinun täytyy todella olla kärsivällinen! Koska Sinä et kritisoi minua siitä, että olen niin häilyväinen, pikemminkin Sinä kerrot minulle kauniita asioita, jotka saavat minut tukeutumaan Sinuun jopa enemmän. Sinä ällistytät minua, Herra. Sinä todella ällistytät minua.”

(Jeesus) Koska Minä tunnen sinut niin hyvin. Minä tiedän, että sinä pinnasit eilen ja jäljellä on syyllisyyden jäänteitä roikkumassa pääsi päällä. Kuitenkaan Minä en ole tuominut sinua siitä, että otit rennosti. Se oli kovin ansaittua.”

(Clare) Minä tunsin sen tunteen Sinusta, Herra. Tunsin Sinun armosi antavan minulle vapaata tavallisista velvollisuuksistani.

(Jeesus) ”Kyllä, voit taivuttaa joustaa kunnes se katkeaa. Ennen kaikkea Minä haluan sinun osoittavan armoa kaikille. Ja että voisit osoittaa armoa, sinun täytyy ensin olla armollinen itsellesi. Sinä et saa olla pakotettu... mieluummin tee kaikki rakkauden sydäimestä. Kun et voi tuntea sitä rakkautta, ymmärrä, että päätös tehdä se siitä näkökulmasta kelpaa... tee se päätöksestä rakastaa, ei välttämättä siihen liittyvällä tunteella.”

”Tämä sydämen asenne pitää sinut poissa katkeruudesta, tuomitsemisesta ja kritiikistä, sekä itseäsi että muita kohtaan. Se on merkki sielun todellisesta kypsytydestä tunnistaa rajansa, ilman että masentuu tai lannistuu. Anna kaikki, mitä sinulla on, Clare, ja se tulee aina olemaan tarpeeksi, koska Minä kohtaan sinut siinä pisteessä, mihin sinä päätät.”

Minun armossani on sinulle kyllin; sillä Minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa. Paavalin Toinen Kirje Korinttolaisille 12:9.

”Monilla teistä aikuisista ovat vanhempanne yhä roikkumassa mukana ja kuiskaamassa olkapäähänne yli. Joissakin tapauksissa se on oma muistonne, mutta tiedätkö, että demoneilla on nuo nauhoitukset myös? Kyllä, he tietävät täsmälleen, mitä teille sanottiin ja he tietävät täsmälleen, kuinka painella tuomitsemisen nappeja. Vanhempien panos painaa suunnattoman määrän psyykkistä painoa mielessänne.”

”Vähänpä he tietävät, että juuri heidän omilla sanoillaan, he ovat muovaamassa teitä sellaisiksi, kuin te olette tulossa. Kun he ovat karskeja ja täydellisyyttä tavoittelevia; odottaen vain korkeimpia suorituksen tasoja ja te epäonnistutte... no niin, se asettaa kehän, joka jatkuu läpi aikuisvuosienne ja jopa vanhalle iälle – kertoen teille, että te olette epäonnistunut, te jäätte vajaaksi, te ette ole niin hyvä kuin se ja se.”

”Oi, kuinka Minä inhoan tätä asennetta vanhemmissa, jotka tuhoavat aloitteellisuuden ja luottamuksen hyvin pikkuisissa, jotka kasvavat epävarmoiksi ja jatkuvasti etsivät vahvistusta olemassaololleen. Ettekö te tiedä, kuinka arvokkaita te olette Minun silmissäni? Golgata oli hinta, jonka Minä maksoin teistä ja Minä tekisin sen uudelleen ja uudelleen ja uudelleen, jos olisi tarvetta, vain yhden sielun puolesta, jota maailma kutsuu epäonnistuneeksi. Ja josta tuli epäonnistunut, koska hänen vanhempansa julistivat sitä hänelle, heidän jatkuvassa täydellisyyden etsinnässään jälkeläisilleen. Traagista, oi niin traagista on tämä raaka tapa kasvattaa lapsia.”

”Mutta on olemassa toivoa. Onko teidät kasvatettu siinä ikeessä? Onko teidät havaittu epätäydelliseksi jokaisessa elämänne käänteessä, ettekä koskaan pärjänneet vertailussa vanhemmillenne tai suosituille sisaruksille? Minä voin parantaa sen, Rakas. Minä voin kääntää suremisenne tanssiksi ja poistaa häpeän sydämestänne. Tukeutukaa Minuun Rakkaani ja Minä tulen näyttämään teille teidän suuren arvonne kullassa ja aarteissa.”

”Kyllä... ettekö tiedä, että olette kipinä Minun Sydämestäni, kaunis ja rikastettu kaikin tavoin? Miksi, te kysytte? Koska Minä tulen täydellistämään sen, minkä Minä aloitin teissä. Minä tulen esittelemään teidät Minun Isälleni täydellisenä, kokonaisena, eikä mitään puutu. Kyllä, tämän Minä tulen tekemään teille. Te olette antaneet Minulle elämänne ja Minä olen antanut teille Minun Lupaukseni. Täydellisyys on kohtalonne. Eikä vain se, vaan Minulla on vielä monia lahjoja, joita Minä suon teille, ne odottavat siivillä valmiuttanne.”

”Oi, Minulla on rajattomasti aarteita varattuna teille! Asioita, joista olette uneksineet ja asioita, joista ette ole uskaltaneet uneksia. Kaikki ovat odottamassa teitä, kun taivutatte elämääsi enemmän ja enemmän Minulle. Uskaltakaa unelmoida... sillä Jumalan kanssa, mikään ei ole mahdotonta. Monet halut, joista olette aikoja sitten luopuneet, Minä olin istuttanut sydämeenne, tulevaa aikaa varten, kun Minä palkitsisin teidät hyvin tehdystä työstä tällä Maapallolla.”

”Ymmärtäkää, että lahjanne eivät määritä asemaanne Minun edessäni, vaan kuinka käytätte lahjoja, joita Minä uskoin teille, ne merkitsevät. Ne, joille on paljon annettu, niiltä tullaan paljon vaatimaan... mutta ne, joille on annettu vähän ja ovat sillä tehneet paljon, suurempia ja suurempia palkkioita tullaan antamaan heille.”

”Siispä, tämä on kiertotie – sanoen teille, tehkää parhaanne sillä, mitä teille on annettu. Älkää antako menneisyyden äänien kontrolloida tulevaisuuttanne, pikemminkin nouskaa Minun hyväksyntäni täyteen kokoon. Sillä te olette valinneet paremman osan ja Minä tulen varmasti pitämään teille seuraa ja palkitsemaan teidät.”